

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa A. K.
przeciwko A. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z
siedzibą w W.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 16 maja 2019 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 14 listopada 2017 r., sygn. akt XXI Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 listopada 2017 r., XXI Pa (...) Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację A. K. (powódka) wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego z 31 maja 2017 r., VIII P (...), oddalającego powództwo powódki o zasądzenie kwoty 14.790 zł wraz z ustawowymi odsetkami za nieuzasadnione rozwiązanie z nią umowy o pracę przez A. Sp. z o.o. Sp.k. (pozwany).

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniosła powódka, zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance występowania w sprawie istotnych zagadnień prawnych: 1) czy przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę może stanowić negatywna ocena efektywności pracy pracownika w okresie, w którym z usprawiedliwionych przyczyn długotrwale pracy nie świadczył?; 2) czy efektywność może zostać oceniona wyłącznie przez fakt nieosiągnięcia przez pracodawcę zakładowych rezultatów z jednoczesnym pominięciem sposobu wywiązywania się pracownika z jego obowiązków?

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódki pozwany wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Na wstępie Sąd Najwyższy zauważa, że w treści zagadnień prawnych powódka nie powołuje się na konkretne przepisy prawa, których dotyczą owe zagadnienia, co oznacza, iż nie spełniają one wymogów zdefiniowanych dla tej przesłanki przedsądu w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zamiast wielu zobacz postanowienie Sądu Najwyższego z 28 maja 2015 r., III SK 5/15, LEX nr 1747850).

Niezależnie od powyżej wskazanej wady konstrukcyjnej sformułowane przez powódkę zagadnienia nie mogły powstać na tle art. 30 § 4 k.p., który jest jedynym przepisem powołanym w podstawie skargi kasacyjnej. Z art. 30 § 4 k.p. wynika bowiem, że wypowiadając umowę o pracę pracodawca ma obowiązek wskazać przyczynę wypowiedzenia. Dlatego wypowiedzenie umowy o pracę bez wskazania przyczyny lub bez jej skonkretyzowania uważane jest za dokonane z naruszeniem prawa (art. 30 § 4 k.p.). Natomiast wypowiedzenie, które nastąpiło z dostatecznie zrozumiałym dla adresata i poddającym się weryfikacji sądowej podaniem przyczyny, lecz przyczyna ta została następnie uznana za bezzasadną, kwalifikowane jest jako wypowiedzenie nieuzasadnione w rozumieniu art. 45 § 1 k.p. (zamiast wielu zob. wyrok Sądu Najwyższego z 16 października 2008 r., III PK 32/08, LEX nr 1353230). Dlatego też nie można mówić o naruszeniu art. 30 § 4 k.p., gdy podana przez pracodawcę przyczyna okaże się wadliwa (pozorna, nieistniejąca,

niedopuszczalna). Taka ocena prowadzi bowiem do stwierdzenia, że wypowiedzenie umowy o pracę było nieuzasadnione w rozumieniu art. 45 § 1 k.p.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, jak i w podstawach skargi kasacyjnej powódka nie kwestionuje faktu wskazania przez pracodawcę przyczyny rozwiązania z nią stosunku pracy, lecz zmierza do wykazania, że była ona wadliwa, co jednak nie znajduje oparcia w podstawach skargi kasacyjnej. Jak zaś wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego nie może stanowić okoliczności uzasadniającej wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej konieczność rozstrzygnięcia problemu prawnego dotyczącego określonego przepisu, którego naruszenie nie jest podstawą tej skargi. Zgodnie bowiem z art. 398¹³ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw. Niemożliwe jest więc przyjęcie skargi do rozpoznania ze względu na okoliczności, które wykraczają poza podstawy tego środka zaskarżenia, a więc nie mogą być uwzględnione przy jego rozpoznaniu (postanowienie Sądu Najwyższego z 21 marca 2014 r., II PK 287/13, LEX nr 2008658). W tych okolicznościach nie ma zatem podstaw do merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej powódki.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.